

Belianske Tatry

19. august 2017

Dnešná sobotná túra nás zavedie do TANAPu do Belianskych Tatier, odkiaľ sa vydávame zdolať krásne tatranské štíty. Naším cieľom je prechod cez Kopské sedlo a Monkovu dolinu. Zvolené boli dve trasy - ako vždy menej náročná, ktorá vedie z Kežmarskej Bielej vody ku chate pri Zelenom plese, menším pohodovým stúpaním a naspäť. Ostatní, tí zdatnejší, odchádzajú zo Ždiaru cez Široké sedlo do Kopského sedla, cez Bielovodské plesá a chatu pri Zelenom plese do Kežmarskej Bielej vody, kde sa obe skupiny stretnú.

Ráno vyrážame z Oslian so želaním, aby počasie vydržalo. Týždeň predtým pršalo, túra bola odložená a tak sme nemali chuť zažiť zlé počasie na hrebeni. Našťastie bolo polooblačno, väčšie zrážky nehrozili, ukázalo sa aj slnko a tak ideme do Ždiaru. Východiskovým bodom na trase náučného chodníka je sútok riečky Belej a Ríglóvoho potoka, ktorý vyteká z Monkovej doliny. Trasa chvíľu vedie po asfaltke a ďalej poľnou cestou. Za dreveným mostíkom vstupujeme do lesa a začíname prudko stúpať. Prudký terén pokračuje prakticky až po koniec náučného chodníka. Šliapeme nahor, trasa je náročná, uberá na sile, individuálne si robíme prestávky a občerstvujeme. Vľavo sa nám začínajú otvárať nádherné výhľady, všade okolo je krásne zelený les, nad ním lúky posiate ružovými kvetmi a skalné bralá, ktoré poskytnú na krátky okamih úkryt kamzíkom. Prudké stúpanie pokračuje a opatrne sa presúvame po trase náučného chodníka, ktorý má dĺžku 6 km a 6 zastávok a jeho prekonanie trvá podľa kondície tri až štyri hodiny. Zhruba vo výške 1500 m n. m., kde sa nachádza štvrtá zastávka náučného chodníka, sa zastavíme pri potôčiku. Okolo nás sa týčia skalné bralá a potôčik lemujú voňavé kvety. Teraz nás čaká pomerne tiahly úsek až k piatej zastávke priamo v Širokom sedle 1826 m n. m. V sedle oddychujeme, prezliekame spotené tričká, dožičíme unaveným nohám úľavu, zregenerujeme sily, lebo cieľ je na dosah. Museli sme sa tu zastaviť i preto, lebo nádherné výhľady nás prinútili túto atmosféru patrične vychutnať. Videli sme končiare Vysokých i Belianskych Tatier - Ždiarsku vidlu, Jahňací štít, Baranie rohy, Kežmarský štít, Lomnický štít a opare oblakov Roháče a Pieniny. Stálo to za tú všetku námahu, ktorú sme zažili pri stúpaní k tomuto miestu. Sme už dosť vysoko a studený vietor nás núti opustiť toto miesto a vydať sa ďalej chodníkom do Kopského sedla 1750 m n. m. To je posledná šiesta zastávka náučného chodníka. Zo sedla nás čaká klesanie. Chodník je miestami kamenitý, miestami trávnatý. Na chvíľku nás postrašil dážďik a tak sa opatrne presúvame a dávame pozor na klzké kamene. Okolo nás sú pekné výhľady, kvetinky a skalné hrebene. Severná časť Belianskych Tatier to sú hlboké doliny, ktoré v závere končia prudkými zrázmi a takou je aj Monkova dolina. Z Kopského sedla prechádzame okolo Bielych plies (1610 m n. m.) a nadoľ lesným chodníkom až k Chate pri Zelenom plese (1550 m n. m.). I po tejto trase nás potrápil dážď a tak pršiplášte opäť majú slovo a nohy povel k ostrážitosti, pretože šmyklavý skalný terén by zažil nepríjemné pády. Dlhو to netrvalo, skladáme plášte, o chvíľu vychádza slnko a ani sa

nenazdáme a za necelú polhodinku prichádzame do Chaty pri Zelenom plese, kde sa to hemží turistami. Po celej trase nahor aj nadol sme stretali skupinky i jednotlivých bežcov, ktorí mali športový beh z Podbanského do Ždiaru. Tu na chate mali medzipristátie s občerstvením a nápojmi. Okolie Zeleného plesa s majestátnou, nádhernou Jastrabou vežou bolo fascinujúce. Pleso bolo smaragdovo zelené, priehľadné a okolité štíty sa v ňom krásne zrkadlili. Na chate si dáme malé občerstvenie a zberáme sa nadol. Posledný zostup Kovalčíkovou poľanou cez Šalviový prameň do Kežmarskej Bielej vody, kde máme pristavený autobus a čakajú na nás ostatní turisti. Nastupujeme do autobusu a pred pol šiestou opúšťame Tatry. Príjemne unavení oddychujeme a delíme sa dojmy z prekonanej túry. Toľko nádherných výhľadov, toľko neopakovateľných okamihov pri pohľade na hrdé štíty - to sú Tatry. Naše Tatry a právom sme na ne hrdí. I keď to bola náročná túra, bolo v nej i veľa zaujímavého a krásneho. Od vysokých tatranských štítov po hlboké doliny až po kvetmi posiate voňavé lúky. Všetku tú nádheru si aj tentoraz berieme domov v spomienkach.

Ľudmila Foltánová